

עמת (באר שבע) 25909-06-24 - מחמד אלגפיר (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 25909-06-24 - מחמד אלגפיר ע"י נ' מדינת ישראל ע"ימחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 25909-06-24
מחמד אלגפיר (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור
נגד
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד פנחס סויסה
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[10.09.2024]
כבוד השופט אריאל חזק
החלטה

מדובר בערר על החלטות בית המשפט השלום בבאר-שבע (כבוד השופט יניב בן-הרוש) במ"ת 35006-05-24 מיום 26.5.24, ומיום 2.6.24, במסגרתן קבע בימ"ש קמא קיומן של ראיות לכאורה והורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה תחת השפעת סמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ונהיגה בזמן פסילה ע"י בימ"ש. תואר בין היתר, כי בתאריך 1.5.24, הבחין שוטר טל טוקרב, במהלך פעילות משטרתית, ברכבו של העורר יורד במהירות מהכביש לכיוון השטח ובעקבות כך נסע אחריו. בעת שהשוטר הגיע לרכב הנאשם הזדהה כשוטר והכריז לעורר לעצור, העורר החל לברוח במהירות תוך שהוא עולה מהשטח לכביש במהירות של 185 קמ"ש. בהמשך השוטר אסף דיקמן חסם את נתיבי הנסיעה של העורר, אז החל העורר בנסיעה על שול הדרך, רק לאחר ששלף השוטר את נשקו האישי עצר העורר, אולם גם לאחר הגעת השוטרים לרכבו התנגד העורר למעצרו והשוטרים נאלצו להפעיל כוח. כמו כן תואר כי העורר החזיק סם מסוג קנבוס במשקל 6.46 ק"ג מחולק לשקיות במשקלים שונים. בדגימת שתן שנלקחה מהעורר נמצא תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל קוקאין.

בהחלטה מיום 20.6.24 קבעתי בין היתר כי אין מחלוקת על כך שהעורר נסע במהירות הקרובה ל-185 קמ"ש, אך נהיגתו בשולי הכביש נעשתה תוך ירידה לשול בזהירות יחסית ותוך נסיעה איטית למס' שניות ולא יותר עד שנעצר (בעקבות חסימה בכביש). כלל הנסיבות האמורות יציגו סדקים בראיות לכאורה, הנוגעות לעבירות הנהיגה הפוחזת. בכל הנוגע ליתר כתב האישום, אין חולק שהעורר נהג ברכב בהיותו פסול מלנהוג ברכב, והוא עשה זאת כאשר בשתן שמסר נמצאו שרידי קוקאין, ובחזקתו נמצאו סמים מסוג קנאביס במשקל של כ-6.5 ק"ג.

כן נקבע כי בעברו פלילי של העורר מס' רב של הרשעות בתחום התעבורה, אולם, רוב ההרשעות הן ב"עבירות קנס". בעברו הפלילי של העורר הרשעה משנת 2021 בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שבגינה הוטל עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוא בר הפעלה. הרשעתו הקודמת של העורר הייתה בגין עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שנעברה בשנת 2015, דהיינו לפני כ-9 שנים ובגינה נשלח לשנת מאסר, ובעברו של העורר גם עבירה משנת 2008 שהתיישנה, בגין גרימת מוות ברשלנות, ובגינה נשלח ל-3 חודשי מאסר.

יודגש כי כנגד העורר עומד גם כתב אישום נוסף בעבירה של נהיגה תחת השפעה של משקאות משכרים, ונהיגה בקלות ראש.

באותה החלטה קבעתי גם כי בחינת השאלות הנוגעות לשילובו של העורר בהליך טיפולי (קרי בחינת מסוכנותו בעת הטיפול, ובחינת סיכויי הצלחת הטיפול), תיעשה באמצעות שירות המבחן, והוריתי כי שירות המבחן יגיש בפני תסקירו בעניין.

בתסקירו הראשון של שירות המבחן מיום 22.7.24 צוין כי מדובר כבן 46, נשוי ללא ילדים, שהוא בעל תעודת בגרות חלקית, ואביו עסק ברעיית צאן ברוב חייו. צוין כי בעבר אובחן העורר כסובל מפוסט טראומה עקב מות אחיו, שאז החל להשתמש בקנביס לאורך השנים, ולפני 3 שנים הוציא רשיון מוסדר. צוין כי העורר נשלח לרצות תקופות מאסר בעבר, דבר שלא היווה עבורו גורם מרתיע, וכי הוא מתמודד עם התמכרות לסמים שמביאה אותו להתנהגות פזיזה. עוד צוין כי בענין העורר קיימת רמת סיכון גבוהה מצידו להישנות התנהגות עוברת חוק.

נבחנו שני ערבים, אשת העורר, איבתיסאם ואחיו עאדל, וצוין כי השניים מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומגויסים לסייע לעורר, אך קיים ספק באשר ליכולתם להציב לעורר גבולות.

שירות המבחן דחה אפשרות לשחרר העורר לקהילה סגורה וכן דחה אפשרות להורות על מעצרו באיזוק. בשל חוסר בהירות בהמלצה הסופית של שירות המבחן על פי ניסוחה בתסקיר, הוריתי ביום 29.7.24 לשירות המבחן להגיש תסקיר מעודכן.

בתסקירו מיום 2.9.24 חזר שירות המבחן על פרטים שצוינו בתסקירו הראשון, ובאותו תסקיר צוין כי נבחנו שלושה ערבים אחרים, אחיו של העורר אלמוסי, אלרבאתי ושכנו אבו סוילם.

גם באשר לאותם ערבים ציין שירות המבחן כי הם אינם מודעים להיקף התמכרות המשיב ויתקשו להוות גורם מציב גבולות, אל מול רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מן המשיב, ולאור זאת לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר לקהילה טיפולית אף בפיקוח אותם ערבים כערבים מגבים.

עיון בתסקיריו של שירות המבחן מעלה כי לאחר קבלת התסקיר המשלים עמדת שירות המבחן היא חד משמעית ואינה ניתנת לפרשנות בדחותה האפשרות לשלב המשיב בהליך טיפולי או להורות על מעצרו באיזוק.

בדיון מיום 9.9.24 הסכים גם הסנגור לכך שעמדת שירות המבחן היא חד משמעית, אך ציין כי המשיב עצור כ-5 חודשים ולדבריו הערבים מכירים את בעיית צריכת הסמים בענינו ולאור זאת ביקש להחזיר הענין לבית משפט השלום על מנת לדון בחלופת מעצר.

כפי שצוין, עמדת שירות המבחן היא חד משמעית ועל פי עמדה זו לא יהיה מקום לשחרר המשיב להליך טיפולי במסגרת סגורה, בפיקוח הערבים המגבים שנבחנו וגם לא יהיה מקום להורות על מעצרו באיזוק.

נראה כי האמור בתסקיר מבהיר כי העורר אינו עומד בתנאי בש"פ סויסה, ושילובו בהליך טיפולי לא יתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו.

בנסיבות האמורות לאור הראיות העומדות כנגד העורר ולאור האמור בתסקירי שירות המבחן, לא מצאתי לנכון לקבל בקשת הסנגור ולפיקח אני מורה על דחיית הערר בענינו של העורר כך שהוראת בית משפט קמא על מעצרו עד תום ההליכים תעמוד על כנה.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה והודעה היום ז' אלול תשפ"ד, 10/09/2024, במעמד הנוכחים.